



**JAUME BARTUMEU CASSANY**  
President de Progressistes-SDP

## PLAÇA DEL POBLE

# La UE no és un soci qualsevol

*El Govern s'equivocarà si no es deixa ajudar*

Després d'haver estat fora de l'abast dels radars uns mesos, l'acord d'associació amb la Unió Europea (UE) ha tornat a l'actualitat.

Els comentaris no es fan tanmateix sobre la negociació de l'acord en la seva globalitat, la seva raó de ser, els seus avantatges i els seus objectius. Es focalitzen sobre els punts de divergència entre Andorra i la UE que necessitarien certa clarificació.

El futur de la negociació aixeca molts dubtes. Són nombroses les veus, que tenen el seu origen en sectors econòmics i empresarials, que fan sentir la seva preocupació per la manca de transparència de les negociacions i, també, per la informació deficient que es fa arribar als agents econòmics.

La preocupació no treu que hi ha una sincera voluntat d'acompanyar aquesta negociació i d'aconseguir un embrancament positiu d'Andorra amb la UE. Però el Govern no es deixa ajudar.

El Govern està perdent l'oportunitat de sumar esforços i il·lusions mantenint un secretisme que només provoca malfiança.

I cal tenir en compte que no hi ha, a hores d'ara, propostes alternatives a l'establiment d'un acord d'associació ni s'han assenyalat altres camins que comptin amb un mínim suport polític.

Perquè, què voldrien els anònims opinadors que, a peu d'article de premsa, fan comentaris antieuropeus?

Una via solitària irrealista?

Manifestar el rebuig de la negociació sol·licitada i acceptada per Andorra fa anys?

Que potser creuen sincerament que es pot encarar el futur d'Andorra girant l'esquena a Europa?

Ben segur és Andorra –la ciutadania en referèndum– que ha de decidir l'abast i el gruix dels seus lligams amb la Unió Europea. Però no pot pas tenir l'ambició, la gosadia, de guanyar en

parteix amb la UE una comunitat de destí.

Malmetre les relacions és doncs inimaginable.

Convé que el Govern posi ja a informació pública l'estat d'avançament de la negociació parlant clar i abandonant aquesta comunicació cloroform que tornava a emprar la setmana passada en relació amb la delicada qüestió de la lliure circulació de persones.

Hi ha urgència perquè els indicadors de l'atracció econòmica del nostre país estan evolucionant negativament perquè els responsables del Govern no demostren voluntat de prendre decisions fermes de política europea ni tampoc tenen gaires ganes de dur a terme les reformes nacionals que caldria empènyer.

I si la seguretat jurídica d'un bon embrancament amb Europa no es pot garantir en un futur proper, apareixeran senyals de rebuig polític i econòmic.

Sense un bon acord d'associació, amb una harmonització jurídica dinàmica, les empreses andorranes toparan amb nous obstacles en el seu procés d'accés al mercat interior de la UE.

A l'hora de la pandèmia i dels desafiaments sanitaris, la Unió dels 27 que envolten i encerclen Andorra planteja unes garanties úniques per a la nostra supervivència.

No tenim alternativa. Aquest soci, que és la UE, sovint massa burocràtic i jurídic, pot oferir a Andorra una estabilitat econòmica, comercial i turística sense cap mena d'equivalent.

### El secretisme del Govern sobre les negociacions només genera malfiança

tots els aspectes. No en té ni els mitjans ni tampoc l'interès.

Avui la interdependència ja és molt gran i ben segur encara es desenvoluparà més. Malgrat que els sàpiga greu als antieuropeus la UE no és un interlocutor o un soci –un *partenaire* dirien a Brussel·les– qualsevol.

Relacions econòmiques, recerca, mobilitat, seguretat, medi ambient, salut pública i tants altres àmbits: la UE és, diguem-ho clar i català, un interlocutor que no es pot pretendre contornejar ni bandejar perquè és *incontornable* per Andorra.

Nogensmenys ambdós interlocutors, la UE i Andorra, ja estan units en la defensa de valors que comparteixen a les instàncies multilaterals.

Andorra, es vulgui o no, com-